

Prvoinstalace přišel obec na 350000,-Kč. Většina občanů obce si již v roce 1919 nechala zavést instalaci také po domech. V roce 1935 byla síť nově přebudována a opatřena měděnými vodiči. Dne 15. srpna 1920 nastal památný okamžik - první se rozsvítily žárovky veřejného pouličního osvětlení. Po roce 1952 při povinné rekonstrukci elektrického vedení v domech byly dány nové elektrické rozvodní desky pro počítací hodiny s automatickým a ústředním vypínáním. Tak přišel pokrok do obce.

Autobusové spojení tenkrát Stanovice neměly a ostatní vsi rovněž ne. Teprve 4. května 1929 jel první autobus ze Stanovic do Březové. Koncesi na linku Stanovice-Březová držela židovská společnost, jež ji také měla na linku z Březové do Karlových Varů. A tak autobus v praxi jezdil až do Varů. Byl velmi málo používán a společnost na této lince dlouho prodělávala. Stanovičtí chodili dále pěšky, nebo na dráhu, jež byla lacinější - do Cihelen. Původně jezdíval autobus 2x denně. Po druhé světové válce převzal veškerou dopravu stát. To znamenalo velký rozvoj a po roce 1945 autobusových spojů přibývalo. V roce 1956 měly Stanovice do Karlových Varů již devět krát autobusové spojení a třikrát v týdnu dokonce desetkrát. Jízdné po roce 1945 bylo velmi laciné, neudrželo se však dlouho. Jízdenka do K. Varů stála 3,80,-Kč. Kolem roku 1950 byla autobusová linka prodloužena do Dražova a zanedlouho až do Hlinek. Když autobusovou dopravu v roce 1957 převzaly Karlovarské městské dopravní podniky, byl počet spojů za Stanovic do Varů za velké nevole občanů omezen na šest, v sobotu na osm a v neděli na tři spoje tam a zpět denně. Stanovické obyvatelstvo používalo také vlakové zastávky v Cihelnách.

První školy byly zakládány při farních kostelích. Říkalo se jim školy farní. Učitel se s dětmi stěhoval od usedlosti k usedlosti a tam, kde se právě učilo, dostával učitel také zdarma stravu. Bezzemci hostili školu a stravovali učitele zpravidla jeden den, domkáři dva dny, sedláči podle výměry polí 8 až 12 dní. Stěhovavé školy v přifařených osadách se udržely někde poměrně velmi dlouho. Ještě v roce 1854 doporučují úřady výhýbat se stěhovavým školám. Ve farních osadách však poměrně brzy dostávala škola svou vlastní budovu, dnes bychom ji nazvali chatrčí. Jako odškodné za stravování dostával pak učitel z jednotlivých usedlostí daň, placenou většinou v naturálních. Patronát nad školami držela příslušná vrchnost. Nejstarší školou naší farnosti byla škola stanovická. Přesný rok jejího vzniku se nedá určit. V záznamech se dočteme, že v Stanovickém kostele zpíval školní mistr Bluml. V té době byla funkce kantora nerozlučně spojata s rolí zpěváka v kostele. Hlavním učebním předmětem nebylo čtení a psaní, nýbrž náboženství a zpěv. Jedinou učebnicí byl Lutherův katechismus, vyměněný po rekatolizaci za katechismus kalolický. Učilo se jen v zimě, v jinou dobu byly děti zapřaženy k hospodářským pracem. Ze záznamů poznáváme, že do stanovické školy byl přifařen Funkštějn-Háje s nevelkými tenkrát osadami Březovou, Kolovou a Pilou. K výživě svých rodin by většině tehdejších

učitelů školské příjmy těžko stačily. Vidíme, že učitel mimo svou službu hospodařil. Učitelé mívali často připachtované pole, nebo měli ještě jiná zaměstnání. Učilo se většinou mechanicky odříkávat. Nejúčinnějším pedagogickým prostředkem byla rákoska. Brzy však bylo nařízeno, že se při tomto druhu učení nesmí dětem tělesně ublížit. Za dvojí takové ublížení býval učitel propuštěn. V roce 1735 byla ve Stanovicích vybudována nová školní budova. Stará škola byla již malá. Tato druhá školní budova stávala na svahu za cestou východně od dnešní školy - na p.p. 164/4. Byla stavěna v chebském stylu. Školní budova opět nedostačuje. V roce 1858 stanovickou farnost navštívil pražský arcibiskup kardinál Schwarzenberk a rovněž stanovickou školu prohlásil ji za naprosto nevhodnou k vyučování a požadoval postavení nové školy. Školní busovu s popisným číslem 31 stavěla již obec. Dokončena byla v roce 1861. V té době byla jedna z nejmodernějších škol v kraji. Od konce 18. století se rovněž počíná dbát, aby učitelé měli k vyučování řádnou průpravu. Dosud totiž vyučoval leckdo. Ve Stanovicích vyučoval řezník a domkář. Ještě v roce 1853 vyzývá okresní školdozorce učitele, aby se přihlásili ke zkouškám - museli prodělat tříměsíční kurs. Později skládali učitelé zkoušky na hlavní škole v Praze, kde po určitých letech bývali také přezkoušeni. Teprve v roce 1857 bylo založeno v Praze „pedagogium“ církevní ústav pro kandidáty učitelství. Byl to první učitelský ústav. Vesnice rostou a děti přibývají. Leckde jeden učitel již na vyučování nestačí. V místech, kde v okruhu půlhodinové cesty bylo více jak 100 dětí, zřizuje se druhá třída. Ve Stanovicích je dvojtřídka od roku 1864. Aby děti nemusely docházet až do své farní školy, vznikají školy i v přifařených obcích. Po stanovické škole nejstarší školou farnosti je pravděpodobně škola Dražovská. Přesné datum jejího založení neznáme (před rokem 1725). V druhé polovině 18. století z podnětu císařovny Marie Teresie začaly být zakládány školy po vesnicích všeobecně. Tehdy vznikly další školy v přifařených obcích stanovické farnosti. V roce 1853 máme písemně doloženy školy na zámku v Javorné, Pile, Kolové, Hájích, v Březové a jednotřídka v Hlinkách a Nových Stanovicích. Stanovická škola i po roce 1870 zůstala dvojtřídní. Teprve v roce 1875 dostala další třídu. Na varhany ve Stanovickém kostele hrávali většinou učitelé. Až po roce 1938 hrávala na varhany (až do svého vysídlení v roce 1946) svobodná Emma Philippová, absolventka bečovské hudební školy - první žena. Do roku 1952 pak sestra administrátorova Dagmar Lounková a po jejích vdavkách a odchodu ze Stanovic Jiřina Kaderová, manželka stanovického pekaře z č.p. 114. V současné době hrává na varhany ing. Václav Kellner z Kolové. Vrátíme-li se do školství je dobré se zmínit, že první učitelkou ve stanovické škole byla Marie Neubauerová. Od 1. 7. 1938 se stává jako první žena v dějinách školy její řídící učitelkou. Dlouhá léta také působila jako knihovnice obecní knihovny ve Stanovicích, založena byla v roce 1925. V roce 1938 měla 876 svazků. Po emigraci Neubauerové se v převratných dobách po roce 1945 nějakou dobu neučilo. Správy